

De col·laboració

Morosos

per

J. MESTRES I MIQUEL

UNA de les xacres que pateix el cos mèdic, i especialment el de Partits mèdics, és el morós, és un paràsit arrapat al nostre cos, que es nodreix i viu a expenses del nostre treball. És una vertadera necessitat el guarir-nos d'aquesta malaltia. Intentarem fer-ne el diagnòstic per aplicar-hi en cada cas el tractament adequat. És polimorfe. Floreixen una vertadera gama de clients que es creuen amb dret a pagar el servei mèdic a mesura de la seva voluntat, i no en proporció als serveis que se'ls presten i de la seva posició social: la seva gasiveria fa creure a alguns que amb l'honor de deixar-se visitar per ésser *Don Fulano* i convidar-lo a prendre cafè algun dia, el metge està suficientment pagat. D'altres n'hi ha que al metge només el volen pagar quan el necessiten i volen aplicar aquest principi en forma molt ben trobada per ells, el dia que estan malalts s'acondecten i, passada la malaltia, es donen de baixa, i així aconseguen que, pagant tot el més dos trimestres, que valen, per un terme mig, 15 ó 20 pessetes, li ha servit una tifoidea que ha durat 30 ó 40 dies, o bé un part distòcic amb totes les seves conseqüències. L'altre propietari ric, que la junta de veïns o el metge li ha fixat una quota de conducta proporcional als seus mitjans, i us diu que ell no vol estar aconductat i que pagarà per serveis, i, quan aquest cas arriba, encara que li apliqueu la tarifa mínima, regateja, renega i critica el servei prestat, per tenir excusa per no pagar o pagar menys del que deu. És morós, també, aquell que, per aplicar-li les normes del Sindicat en quant a preu i serveis compresos en la conducta, es desaconducta i cerca un altre metge que li faci més barat. És morós, també, aquell client que vol que en el preu de la conducta hi entri fins bressar-li

la criatura quan plora, i crida i malparla del metge perquè li reclama l'import d'unes injeccions hipodèrmiques o unes visites de nit. És morós aquell que té concertada la conducta per la seva família i després vol que hi entri el servei prestat a les criades, mossos, i fins a algun parent, si accidentalment és a casa seva i emmalalteix. És morós aquell secretari o cacic de poble que allarga la mà cada vegada que al metge li paguen la titular o altre servei, o que, a canvi de pagar-lo en els terminis deguts, s'oblida de pagar la conducta; no manquen tampoc municipis de pocs mitjans que demanen al Metge que deixi per beneficència una quantitat de la titular. És morós aquell Alcalde i ho són aquells Regidors que no consignen en el pressupost la quantitat disposada per titular o altres serveis sanitaris.

També existeix alguna junta de veïns que signen un contracte per sis mil pessetes, i en el moment de pagar fan signar al metge per aquella quantitat, lliurant-n'hi cinc mil; també ho és aquella altra Junta de veïns que, després de signar el contracte, aprofiten aquells nous aconductats, que el bon comportament del metge aconseguen que s'aconductin, per rebaixar-se la seva conducta.

També ho és aquell patró o Mutualitat, que perquè l'obrer està aconductat, creu que no ha de pagar el servei de l'accident

Són moroses aquelles dames d'Estropajosa, que organitzen un servei de beneficència en el poble, per matar els seus ocis i poder xafarotejar en casa aliena, recapten mitjans per fer caritat i intervenir en la vida dels humils amb l'excusa de portar-l'hi una almoïna, es creuen dispensades de